

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) NR 33/2006,**23. november 2006,****eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv 2006/.../EÜ üleujutusriski hindamise ja maandamise kohta**

(2006/C 311 E/02)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Üleujutused võivad põhjustada inimeste hukkumist ja ümberasumist ja kahjustada keskkonda, tõsiselt ohustada majanduse arengut ning laostada ühenduse majandustegevust.
- (2) Üleujutus on loodusnähtus, mida ei saa vältida. Ent mõned inimtegevused ja kliimamuutused aitavad kaasa üleujutuste tõenäosuse ja negatiivsete mõjude suurenemisele.
- (3) Eelkõige inimeste tervisele ja elule, keskkonnale, kultuuripärandile, majandustegevusele ja infrastruktuurile üleujutuste tekitatud kahjulike tagajärgede riski vähendamine on teostatav ja soovitatav. Riskide vähendamise meetmed peaksid nende tõhususe tagamiseks siiski olema vesikondade ulatuses võimalikult põhjalikult kooskõlastatud.
- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiviga 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik ⁽³⁾, on ette nähtud vesikondade majandamiskavade koostamine kõikide valglapiirkondade jaoks, saavutamaks head ökoloogilist ja keemilist seisundit, et aidata kaasa üleujutuste mõju leevendamisele. Siiski ei ole üleujutuste riski vähendamine nimetatud direktiivi peaeesmärk, samuti ei ole selles arvestatud kliimamuutustest tingitud üleujutuse riske tulevikus.

- (5) Komisjoni 12. juuli 2004. aasta teatistes Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele "Üleujutuste riskijuhtimine: üleujutuste ennetamine, kaitse ja leevendamine" esitatakse komisjoni analüüs ja lähenemine üleujutusrisi maandamisele ühenduse tasandil ja järeldatakse, et ühenduse tasandil kooskõlastatud tegevus loob lisaväärtust ja tagab parema kaitse üleujutuste eest.

- (6) Lisaks liikmesriikidevahelisele kooskõlastamisele on üleujutuste tõhusal ennetamisel ja leevendamisel vaja teha koostööd kolmandate riikidega. See on kooskõlas direktiiviga 2000/60/EÜ ja üleujutusrisi maandamise rahvusvaheliste põhimõtetega, nagu need töötati eelkõige välja ÜRO piiriüleste vooluveekogude ja rahvusvaheliste järvede kaitse ja kasutuse konventsiooni raames, mis on kiidetud heaks nõukogu otsusega 95/308/EÜ ⁽⁴⁾, ja kõikide järgnevate kokkulepetega selle kohaldamisel.

- (7) Nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta otsuses 2001/792/EÜ, Euratom, millega kehtestatakse ühenduse mehhanism tugevdatud koostöö soodustamiseks kodanikukaitse abimissioonidel ⁽⁵⁾, on sätestatud liikmesriikide toetus ja abi suurõnnetuste, sh üleujutuste korral. Kodanikukaitse võib osutada asjakohast abi kannatada saanud elanikkonnale ning parandada valmisolekut ja vastupanuvõimet.

- (8) Vastavalt nõukogu 11. novembri 2002. aasta määrusele (EÜ) nr 2012/2002 Euroopa Liidu solidaarsusfondi loomise kohta ⁽⁶⁾ on võimalik osutada kiiret rahalist abi suurõnnetuse tõttu kannatanud inimestele, looduslikele aladele, piirkondadele ja riikidele võimalikult normaalse tingimuste taastamiseks, kuid fond võib sekkuda ainult hädaolukorras vajalike tegevuste puhul, mitte hädaolukorrale eelnevates etappides.

- (9) Üleujutused ühenduse territooriumil on erinevad, näiteks jõgede suurvesi, äkktulvad, asulate ning rannikualade üleujutused. Samuti võib üleujutuste põhjustatud kahju ühenduses riigiti ja piirkonniti erineda. Seega peaks liikmesriigid ise määratlema üleujutusrisi maandamise eesmärgid ning need peaks lähtuma kohalikest ja piirkondlikest asjaoludest.

⁽¹⁾ 17. mai 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 13. juuni 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

⁽⁴⁾ EÜT L 186, 5.8.1995, lk 42.

⁽⁵⁾ EÜT L 297, 15.11.2001, lk 7.

⁽⁶⁾ EÜT L 311, 14.11.2002, lk 3.

- (10) Üleujutuse riski võib pidada väheoluliseks ühenduse teatud piirkondades, näiteks hõreda asustusega või asustamata piirkondades, vähese majandusliku või ökoloogilise väärtusega piirkondades. Üleujutuste riske ja edasiste meetmete vajadust tuleks hinnata igas valglapiirkonnas või majandamisüksuses.
- (11) Selleks, et võimaldada tõepärast teavet ning kindel lähte-koht prioriteetide seadmiseks ning edasiste tehniliste, rahaliste ja poliitiliste otsuste tegemiseks seoses üleujutusrisi maandamisega, on vaja koostada üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid, mis kajastavad erinevate üleujutusstsenaariumitega seotud võimalikke kahjulikke tagajärgi.
- (12) Selleks, et vältida ja vähendada üleujutuste negatiivset mõju asjaomases piirkonnas, on vaja koostada üleujutusrisi maandamise kavad. Üleujutuste põhjused ja tagajärjed erinevad ühenduses riigiti ja piirkonniti. Üleujutusrisi maandamise kavades peaks seetõttu arvesse võtma asjaomaste piirkondade eriomadusi ja kavades peaks pakkuma individuaalseid lahendusi vastavalt nende alade vajadustele ja prioriteetidele, samas tagades asjaomase kooskõlastamise valglapiirkondade vahel.
- (13) Üleujutusrisi maandamise kavad peaks keskenduma ennetamisele, kaitsele ja valmisolekule. Üleujutusrisi maandamise kavade elemente tuleb korrapäraselt läbi vaadata ja vajadusel ajakohastada, võttes arvesse kliimamuutuste võimalikke mõjusid üleujutuste esinemise suhtes.
- (14) Solidaarsuse põhimõte on riskide maandamise seisukohast väga oluline. Sellest lähtudes peaks julgustama liikmesriike leidma õiglast vastutuse jaotust, kui ühistes huvides otsustatakse koos võtta meetmeid üleujutusrisi maandamiseks kogu vooluveekogu ulatuses.
- (15) Töö dubleerimise vältimiseks peaksid liikmesriikidel käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamisel ja nõuete täitmisel olema õigus kasutada olemasolevaid esialgseid üleujutusrisi hindamisi, üleujutusohu ja -risi kaarte ja üleujutusrisi maandamise kavasid.
- (16) Direktiivi 2000/60/EÜ kohane vesikondade majandamiskavade koostamine ja käesoleva direktiivi kohane üleujutusrisi maandamise kavade koostamine on osa vesikondade komplekssest majandamisest. Seepärast tuleks ära kasutada nende kahe protsessi võimalikku sünergia ja kasu, võttes arvesse direktiivi 2000/60/EÜ keskkonnanalüüsi eesmärke, tagades ressursside tõhusa ja mõistliku kasutamise ning tunnistades samas, et pädevad asutused ja majandamisüksused võivad käesolevas direktiivis ja direktiivis 2000/60/EÜ olla erinevad.
- (17) Direktiiviga 2000/60/EÜ on juhtudel, kui veekogu kasutatakse mitmesugusteks veekogu mõjutavateks püsivateks inimtegevusteks (näiteks üleujutusrisi maandamine, ökoloogia, siseveete laevatamine või hüdroenergeetika), ette nähtud selged ja läbipaistvad menetlused sellise kasutamise ja mõju käsitlemiseks, sealhulgas artiklis 4 sätestatud võimalikud erandid hea seisundi säilitamise või seisundi halvenemise ärahoidmise nõuetest.
- (18) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta vastu vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused⁽¹⁾.
- (19) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtetest. Direktiiviga püütakse eelkõige toetada kõrgetasemelise keskkonnakaitse integreerimist ühenduse poliitikaga säästva arengu põhimõtte kohaselt kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 37 sätestatuga.
- (20) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, milleks on meetmete raamistiku loomine, et vähendada üleujutustest tulenevate kahjustuste riske, ei suuda liikmesriigid piisaval määral saavutada ning seetõttu on eesmärk meetme ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nende eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (21) Kooskõlas proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõttega ning asutamislepingule lisatud protokolliga subsidiaarsus- ja proportsionaalsuspõhimõtte kohaldamise kohta, ning pidades silmas liikmesriikide olemasolevaid võimalusi, tuleks kohalikule ja piirkondlikule tasandile jätta olulisel määral paindlikkust, eelkõige korraldamise ja asutuste vastutuse osas.
- (22) Paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe⁽²⁾ punkti 34 kohaselt julgustatakse liikmesriike koostama enda jaoks ja ühenduse huvides käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vastavustabelid ning need avaldama,

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽²⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

käesoleva lõike kohaselt esitatud andmetes tehtud muudatustest kolme kuu jooksul pärast muudatuste jõustumist.

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Käesoleva direktiivi eesmärk on luua üleujutusrisi hindamise ja maandamise raamistik, mille siht on vähendada ühenduses toimuvate üleujutuste kahjulikke tagajärgi inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele.

Artikkel 2

Lisaks direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 2 sätestatud mõistetele *jõgi*, *vesikond*, *alamvesikond* ja *valglapiirkond* kasutatakse käesolevas direktiivis järgmisi mõisteid:

1. *üleujutus* — sellise maa ajutine kattumine veega, mis ei ole harilikult veega kaetud. See hõlmab jõgede veetaseme tõusust, mägedest pärit tulvaveest ja Vahemere ajutistest vooluveekogudest põhjustatud üleujutusi ning merevee taseme tõusust põhjustatud üleujutusi rannikualadel; see ei pruugi hõlmata kanalisatsioonisüsteemidest tingitud üleujutusi;
2. *üleujutusrisk* — üleujutuse tõenäosus koos üleujutuse võimalike kahjulike tagajärgedega inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele.

Artikkel 3

1. Käesoleva direktiivi kohaldamisel lähtuvad liikmesriigid direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõigetes 1, 2, 3, 5 ja 6 sätestatud korrast.

2. Sellest olenemata võivad liikmesriigid käesoleva direktiivi rakendamiseks:

- a) määrata erinevad pädevad asutused, kui need, mis on määratud vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõikele 2;
- b) määrata kindlaks rannikualad või eraldiseisvad vesikonnad ning määrata need majandamisüksuse koosseisu, mis erineb vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõikele 1 määratulest.

Neil juhtudel edastavad liikmesriigid hiljemalt ... (*) komisjonile direktiivi 2000/60/EÜ I lisas osutatud teabe. Sel eesmärgil loetakse mis tahet viide pädevatele asutustele ja valglapiirkondadele viiteks käesolevas artiklis osutatud pädevatele asutustele ja majandamisüksusele. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõigist

(*) Kaks ja pool aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

II PEATÜKK

ÜLEUJUTUSRISKI ESIALGNE HINDAMINE

Artikkel 4

1. Liikmesriigid viivad iga nende territooriumil paikneva valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse või rahvusvahelise valglapiirkonna osa kohta läbi üleujutusrisi esialgse hindamise käesoleva artikli lõike 2 kohaselt.

2. Üleujutusrisi esialgne hindamine viiakse läbi, et olemasoleva või hõlpsasti kättesaadava teabe, näiteks registreeritud andmete põhjal hinnata võimalikke riske. Hindamine hõlmab vähemalt järgmist:

- a) valglapiirkonna topograafiline ja maakasutust kirjeldav, sobivas mõõtkavas kaart, millel on vesikondade, alamvesikondade ning vajaduse korral rannikuvööndite piirid;
- b) selliste varasemate üleujutuste kirjeldus, millel olid märkimisväärsed kahjulikud tagajärjed inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele, mille puhul esineb endiselt sarnaste üleujutuste tõenäosus tulevikus, sealhulgas nende ulatus ja kulgemisteed ning nende kahjuliku mõju hinnang;
- c) varem toimunud ulatuslike tõsiste üleujutuste kirjeldus, mille puhul on võimalik ette näha tulevaste sarnaste sündmuste märkimisväärsed ohtlikke tagajärgi,

ning vajadusel hõlmab see järgmist:

- d) hinnang sellele, millised on tulevaste üleujutuste võimalikud kahjulikud tagajärjed inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele, võttes võimalikult ulatuslikult arvesse selliseid aspekte nagu topograafia, vooluveekogude asukoht ning nende üldised hüdroloogilised ja geomorfoloogilised omadused, asustatud alade asukoht, majandustegevuse piirkonnad ja pikaajalised arengud, sealhulgas kliimamuutuste mõju üleujutuste tekkimisele.

3. Rahvusvaheliste valglapiirkondade või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud, teiste liikmesriikidega ühiste majandamisüksuste puhul tagavad liikmesriigid, et asjakohase teabe vahetamine toimub asjaomaste pädevate asutuste vahel.

4. Liikmesriigid lõpetavad üleujutusrisi esialgse hindamise 22. detsembriks 2012.

Artikkel 5

1. Artiklis 4 osutatud üleujutusrisi esialgse hindamise tulemuste põhjal määravad liikmesriigid igas valgapiirkonnas või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuses või igas nende territooriumil paiknevas rahvusvahelise valgapiirkonna osas kindlaks need alad, kus liikmesriikide arvates on või mille puhul võib põhjendatult arvata, et seal tekib oluline üleujutusrisk.

2. Rahvusvahelise valgapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud, teise liikmesriigiga ühise majandamisüksuse koosseisu kuuluvate alade määramine lõike 1 kohaselt kooskõlastatakse asjaomaste liikmesriikide vahel.

III PEATÜKK

ÜLEUJUTUSOHU KAARDID JA ÜLEUJUTUSRISKI KAARDID

Artikkel 6

1. Liikmesriigid koostavad valgapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse tasandil artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud alade kohta kõige sobivamas mõõtkavas üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid.

2. Artiklis 5 määratletud, teiste liikmesriikidega ühiste alade kohta üleujutusohu kaartide ja üleujutusrisi kaartide koostamisel vahetatakse asjaomaste liikmesriikide vahel eelnevalt teavet.

3. Üleujutusohu kaardid hõlmavad geograafilisi alasid, kus üleujutused võivad toimuda vastavalt järgmistele stsenaariumitele:

- a) väikese tõenäosusega üleujutused või erakorraliste sündmuste stsenaariumid;
- b) keskmise tõenäosusega üleujutused (tõenäolise kordumise periood ≥ 100 aastat);
- c) vajadusel, suure tõenäosusega üleujutused.

4. Iga lõikes 3 osutatud üleujutuste stsenaariumi kohta esitatakse järgmised andmed:

- a) üleujutuse ulatus;
- b) tulvavee kõrgus või vajaduse korral veetase;
- c) vajadusel voolu kiirus või vastav vooluhulk.

5. Üleujutusrisi kaartidel kirjeldatakse võimalikke kahjulikke tagajärgi, mis on seotud lõikes 3 osutatud üleujutuste stsenaariumitega, ning neil on näidatud:

- a) tõenäoline võimalikku kahju kannatavate elanike arv;

b) võimalikku kahju kannataval alal toimuva majandustegevuse liik;

c) 24. septembri 1996. aasta nõukogu direktiivi 96/61/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta (¹) I lisas osutatud kaitsemeetodid, mis võivad üleujutuse korral põhjustada juhuslikku reostust ning direktiivi 2000/60/EÜ IV lisa punkti 1 alapunktides i, iii ja v määratletud kaitsemeetodid, mis võivad kahju kannatada;

d) muu teave, mida liikmesriik peab vajalikuks, näiteks alad, kus võivad esineda üleujutused, mille vesi sisaldab suures koguses kaasaskantavaid setteid, ja üleujutused, mille vesi sisaldab tahkeid osakesi.

6. Liikmesriigid võivad otsustada, et piisava kaitstuse tasemega rannikualade osas piirdub üleujutusohu kaartide koostamine lõike 3 punktis a osutatud stsenaariumiga.

7. Liikmesriigid võivad otsustada, et põhjaveest tulenevate üleujutuste osas piirdub üleujutusohu kaartide koostamine lõike 3 punktis a osutatud stsenaariumiga.

8. Liikmesriigid tagavad, et üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid valmivad 22. detsembriks 2013.

IV PEATÜKK

ÜLEUJUTUSRISKI MAANDAMISE KAVAD

Artikkel 7

1. Artiklis 6 osutatud kaartide alusel kehtestavad liikmesriigid artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud ja artikli 13 lõike 1 punktiga b hõlmatud alade kohta valgapiirkonna tasandil või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse tasandil kooskõlastatud üleujutusrisi maandamise kavad kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 2 ja 3.

2. Liikmesriigid kehtestavad artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud ja artikli 13 lõike 1 punktiga b hõlmatud aladele üleujutusrisi maandamise asjakohased eesmärgid, keskendudes sellele, et vähendada üleujutuste võimalikke kahjulikke tagajärgi inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele, ja keskendudes vajadusel samuti mittestruktuurilistele algatustele ja/või üleujutuste tõenäosuse vähendamisele.

3. Üleujutusrisi maandamise kavad hõlmavad meetmeid, mis on suunatud lõike 2 kohaselt kehtestatud eesmärkide saavutamisele ning sisaldavad lisa A osas sätestatud osi.

(¹) EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 166/2006 (ELT L 33, 4.2.2006, lk 1).

Üleujutusrisi maandamise kavades tuleb arvesse võtta asjakohaseid aspekte, näiteks kulusid ja tulusid, üleujutuste ulatust ja kulgemisteid ning alasid, mis võivad üleujutusi kinni pidada, direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 4 sätestatud keskkonnavalaseid eesmärgi, pinnasekaitse ja veemajanduse, ruumiplaneerimise, maakasutuse ja looduskaitse aspekte, laevaliiklust ning sadamate infrastruktuuri.

Üleujutusrisi maandamise kavades käsitletakse kõiki üleujutusrisi maandamistsükli aspekte, keskendudes ennetusele, kaitsele ja valmisolekule, sealhulgas prognoosimisele ja varajase hoiatuse süsteemidele, ning arvestades konkreetse vesikonna või alamvesikonna omadusi. Üleujutusrisi maandamise kavad võivad samuti sisaldada teatavate alade kontrollitud üleujutamist üleujutuse korral.

4. Ühes liikmesriigis kehtestatud üleujutusrisi maandamise kavad ei tohi sisaldada meetmeid, mis oma ulatuse ja mõju tõttu märkimisväärselt suurendavad üleujutusriske üles- või allavoolu samas vesikonnas või alamvesikonnas asuvate riikide jaoks, välja arvatud juhul, kui meetmed on kooskõlastatud ja asjaomased liikmesriigid on nende osas artikli 8 raames kokkuleppele jõudnud.

5. Liikmesriigid tagavad, et üleujutusrisi maandamise kavad koostatakse ja avaldatakse 22. detsembriks 2015.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid tagavad, et täies ulatuses nende territooriumil asuvate valglapiirkondade või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuste kohta koostatakse üks üleujutusrisi maandamise kava või mitu valglapiirkonna tasandil kooskõlastatud üleujutusrisi maandamise kava.

2. Täies ulatuses ühenduse territooriumil asuva rahvusvahelise valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse puhul tagavad liikmesriigid kooskõlastamise, et koostada üks rahvusvaheline üleujutusrisi maandamise kava või mitu üleujutusrisi maandamise kava, mis on rahvusvahelise valglapiirkonna tasandil kooskõlastatud. Kui selliseid kavasid ei ole, koostavad liikmesriigid üleujutusrisi maandamise kavad, mis hõlmavad vähemalt rahvusvahelise valglapiirkonna neid osi, mis asuvad nende territooriumil, ja mis on rahvusvahelise valglapiirkonna tasandil võimalikult ulatuslikult kooskõlastatud.

3. Ühenduse piire ületava rahvusvahelise valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse puhul püüavad liikmesriigid koostada ühe rahvusvahelise üleujutusrisi maandamise kava või mitu üleujutusrisi maandamise kava, mis on rahvusvahelise valglapiirkonna tasandil kooskõlastatud; kui see ei ole võimalik, kohaldatakse nende territooriumil asuvate rahvusvahelise valglapiirkonna osade suhtes lõiget 2.

4. Lõigetes 2 ja 3 viidatud üleujutusrisi maandamise kavasid täiendavad, kui ühise alamvesikonnaga riigid peavad seda vajalikuks, üksikasjalikumad üleujutusrisi maandamise kavad, mis kooskõlastatakse rahvusvaheliste alamvesikondade tasandil.

5. Kui liikmesriik leiab probleemi, mis mõjutab tema vetega seotud üleujutusriskide maandamist, mida kõnealune liikmesriik ei saa lahendada, võib ta probleemi teatada komisjonile ja teistele asjaomastele liikmesriikidele ning anda soovitusi selle probleemi lahendamiseks.

Komisjon vastab liikmesriigi teatele või soovitusel kuu kuu jooksul.

V PEATÜKK

KOOSKÕLASTAMINE DIREKTIIVIGA 2000/60/EÜ, AVALIK TEAVITAMINE JA ARUTELU

Artikkel 9

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed käesoleva direktiivi ja direktiivi 2000/60/EÜ kohaldamise kooskõlastamiseks, keskendudes tõhususe suurendamise, teabevahetuse parandamise ning sünergia ja kasu saavutamise võimalustele, võttes arvesse direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 4 sätestatud keskkonnavalaseid eesmärgi. Eelkõige:

- 1) esimeste üleujutusohu kaartide ja üleujutusrisi kaartide koostamine ja nende edasine läbivaatamine, millele on osutatud käesoleva direktiivi artiklites 6 ja 14, viiakse läbi selliselt, et neis sisalduv teave on kooskõlas vastavalt direktiivile 2000/60/EÜ esitatava teabega. Neid võib vajadusel edaspidi täiendavalt kooskõlastada ja ühendada direktiivi 2000/60/EÜ artikli 5 lõikes 2 sätestatud läbivaatamisega;
- 2) esimeste üleujutusrisi maandamise kavade koostamine ja nende edasine läbivaatamine, millele on viidatud käesoleva direktiivi artiklites 7 ja 14, kooskõlastatakse vajaduse korral ja võidakse ühendada direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 lõikes 7 sätestatud vesikondade majandamiskavade läbivaatamisega;
- 3) käesoleva direktiivi artiklis 10 sätestatud kõigi huvitatud poolte aktiivne osalemine kooskõlastatakse vajadusel direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 14 sätestatud huvitatud poolte aktiivse osalemisega.

Artikkel 10

1. Kooskõlas ühenduse kohaldatavate õigusaktidega avalikustavad liikmesriigid üleujutusrisi esialgsed hinnangud, üleujutusohu kaardid, üleujutusrisi kaardid ja üleujutusrisi maandamise kavad.

2. Liikmesriigid julgustavad huvitatud pooli aktiivselt osalema IV peatükis viidatud üleujutusrisi maandamise kavade koostamisel, läbivaatamisel ja ajakohastamisel.

VI PEATÜKK

RAKENDUSMEETMED JA MUUDATUSED

Artikkel 11

1. Komisjon võib artikli 12 lõikes 2 osutatud korras kehtestada tehnilisi vorminguid komisjonile edastavate andmete edastamiseks ning töötlemiseks, sealhulgas statistiliste ja kartograafiliste andmete osas. Tehnilised vormingud tuleks kehtestada vähemalt kaks aastat enne vastavalt artikli 4 lõikes 4, artikli 6 lõikes 8 ja artikli 7 lõikes 5 sätestatud tähtaegu, võttes arvesse kehtivaid norme ja asjaomaste ühenduse õigusaktidega kehtestatud vorminguid.

2. Arvestades läbivaatamise ja ajakohastamise tähtaegu ning artikli 12 lõikes 2 osutatud korras, võib komisjon teaduse ja tehnika arenedes lisa kohandada.

Artikkel 12

1. Komisjoni abistab direktiivi 2000/60/EÜ artikli 21 kohaselt asutatud komitee (edaspidi "komitee").

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, arvestades selle artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

VII PEATÜKK

ÜLELINEKUMEETMED

Artikkel 13

1. Liikmesriigid võivad otsustada loobuda artiklis 4 osutatud üleujutusrisi esialgselt hindamisest nende vesikondade, alamvesikondade või rannikualade puhul:

a) mille osas nad on juba riskihindamise läbi viinud ja enne 22. detsembrit 2010 järeldanud, et seal juba on või võib põhjendatult arvata, et tekib oluline üleujutusrisk, millest tulenevalt arvatakse ala artikli 5 lõikes 1 osutatud alade hulka, või

b) mille kohta nad on otsustanud enne 22. detsembrit 2010 koostada üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid ning

kehtestada üleujutusrisi maandamise kavad kooskõlas käesoleva direktiivi asjaomaste sätetega.

2. Liikmesriigid võivad otsustada kasutada enne 22. detsembrit 2010 lõpetatud üleujutusohu kaarte ja üleujutusrisi kaarte, kui nendele on kantud artiklis 6 sätestatud nõuetega samaväärne teave.

3. Liikmesriigid võivad otsustada kasutada enne 22. detsembrit 2010 lõpetatud üleujutusrisi maandamise kavasid, tingimusel, et nende kavade sisu on samaväärne artiklis 7 sätestatud nõuetega.

4. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamine ei piira artikli 14 kohaldamist.

VIII PEATÜKK

LÄBIVAATAMINE, ARUANDLUS JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 14

1. Üleujutusrisi esialgne hinnang või artikli 13 lõikes 1 viidatud hindamine ja otsused vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse 22. detsembriks 2018 ja seejärel iga kuue aasta tagant.

2. Üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse 22. detsembriks 2019 ja seejärel iga kuue aasta tagant.

3. Üleujutusrisi maandamise kava(d), sealhulgas lisa B osas loetletud osad, vaadatakse läbi ja ajakohastatakse vajadusel 22. detsembriks 2021 ja seejärel iga kuue aasta tagant.

4. Lõigetes 1 ja 3 viidatud läbivaatuste käigus arvestatakse kliimamuutuste tõenäolist mõju üleujutuste esinemisele.

Artikkel 15

1. Liikmesriigid teevad komisjonile kättesaadavaks artiklites 4, 6 ja 7 viidatud üleujutusrisi esialgsed hinnangud, üleujutusohu kaardid, üleujutusrisi kaardid ja üleujutusrisi maandamise kavad ning samuti nende läbivaadatud versioonid ja vajadusel nende ajakohastatud versioonid kolme kuu jooksul pärast vastavalt artikli 4 lõikes 4, artikli 6 lõikes 8, artikli 7 lõikes 5 ja artiklis 14 sätestatud kuupäevadeid.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni vastavalt artikli 13 lõigetele 1, 2 ja 3 tehtud otsustest ja avalikustavad asjaomase teabe vastavalt artikli 4 lõikes 4, artikli 6 lõikes 8 ja artikli 7 lõikes 5 nimetatud kuupäevadeks.

Artikkel 16

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva direktiivi rakendamise kohta aruande hiljemalt 22. detsembriks 2018 ning seejärel iga kuue aasta tagant.

Artikkel 17

1. Liikmesriigid kehtestavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne... (*). Nad teavitavad sellest komisjoni.

Kui liikmesriigid need meetmed võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 18

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 19

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...,

Euroopa Parlamendi nimel
president

...

Nõukogu nimel
eesistuja

...

(*) Kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

LISA

A. ÜLEUJUTUSRISKI MAANDAMISE KAVAD

- I. Esimese üleujutusrisi maandamise kava osad:
 1. II peatüki kohaselt nõutava üleujutusrisi esialgse hindamise järeldused valglapiirkonna või artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud majandamisüksuse koondkaardina, mis annab ülevaate artikli 5 lõike 1 kohaselt määratletud aladest, mida kõnealune üleujutusrisi maandamise kava käsitleb;
 2. III peatüki kohaselt koostatud või kooskõlas artikliga 13 juba olemasolevad üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid ning järeldused, mida saab nende põhjal teha;
 3. artikli 7 lõike 2 kohaselt kehtestatud asjakohaste üleujutusrisi maandamise eesmärkide kirjeldus;
 4. asjakohaste üleujutusrisi maandamise eesmärkide saavutamiseks võetavate meetmete kokkuvõte, sealhulgas artikli 7 kohaselt võetud meetmed, ja muude ühenduse õigusaktide, sealhulgas nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽¹⁾, ning nõukogu 9. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/82/EÜ ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta ⁽²⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽³⁾ ning direktiivi 2000/60/EÜ kohaselt üleujutustega seoses võetud meetmed;
 5. kui see on olemas, asjaomaste liikmesriikide poolt määratletud kulutasuvusanalüüsi metoodika kirjeldus ühiste vesikondade või alamvesikondade kohta, hindamaks meetmete piiriülest mõju.
- II. Kava rakendamise kirjeldus:
 1. meetodite kirjeldus, millega jälgitakse edusamme kava rakendamisel;
 2. avaliku teavitamise ja arutelu korraldamiseks võetud meetmete ja korraldatud tegevuse kokkuvõte;
 3. pädevate asutuste nimekiri ja vajadusel rahvusvahelise valglapiirkonna piires meetmete kooskõlastamise ning meetmete ja direktiivi 2000/60/EÜ kooskõlastamise kirjeldus.

B. ÜLEUJUTUSRISKI MAANDAMISE KAVA HILISEMA AJAKOHASTAMISE OSAD:

1. muudatused või ajakohastamised, mis on tehtud pärast üleujutusrisi maandamise kava viimase versiooni avaldamist, sealhulgas kooskõlas artikliga 14 teostatud läbivaatamiste kokkuvõte;
2. hinnang artikli 7 lõikes 2 osutatud eesmärkide saavutamisele;
3. nende üleujutusrisi maandamise kava varasemas versioonis ette nähtud meetmete kirjeldus, mida oli kavas võtta, kuid on seni võtmata, ja vastav selgitus;
4. alates üleujutusrisi maandamise kava viimase versiooni avaldamisest võetud lisameetmete kirjeldus.

⁽¹⁾ ELT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/35/EÜ (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

⁽²⁾ EÜT L 10, 14.1.1997, lk 13. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/105/EÜ (ELT L 345, 31.12.2003, lk 97).

⁽³⁾ ELT L 197, 21.7.2001, lk 30.

NÕUKOGU PÕHJENDUSED

I. SISSEJUHATUS

Komisjon võttis üleujutusrisi hindamist ja maandamist käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi ettepaneku vastu 18. jaanuaril 2006.

Euroopa Parlament võttis oma arvamuse vastu esimesel lugemisel 13. juunil 2006.

Regioonide Komitee otsustas arvamust mitte esitada.

Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis oma arvamuse vastu 17. mail 2006.

Nõukogu võttis oma ühise seisukoha vastu 23. novembril 2006.

II. EESMÄRK

Käesoleva direktiivi eesmärk on luua raamistik, et hinnata ja maandada üleujutustega seotud ohte inimeste tervisele, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele. Direktiivis nõutakse üleujutusrisi esialgset hindamist, üleujutuste kaardistamist kõikides märkimisväärse üleujutusohuga piirkondades, tegevuse koordineerimist piiriülestes vesikondades ja üleujutusrisi maandamise kavade koostamist laialdase osalusega arutelude abil.

Arvestades Euroopa Liidu geograafilisi, hüdroloogilisi ja asustuserinevusi, sätestatakse kavandatud direktiivis liikmesriikide jaoks paindlik kord üleujutusriskide maandamise eesmärkide ja nende saavutamise meetmete kindlaksmääramiseks ning üleujutusrisi maandamise kavade rakendusmeetmete ajakavad.

Kavandatud direktiivi ja vee raamdirektiivi kohaldamist koordineeritakse.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

1. Üldülevaade

Ühine seisukoht sisaldab kas sõna-sõnalt, osaliselt või sisuliselt mitmeid Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel tehtud muudatusettepanekuid. Need muudavad direktiivi ettepaneku teksti paremaks või selgemaks.

Siiski ei ole teisi muudatusettepanekuid ühises seisukohas kajastatud, kuna nõukogu oli arvamusel, et need oli tarbetud ja/või vastuvõetamatud.

2. Üldsätted (jaotis, I peatükk)

Ühine seisukoht on kooskõlas muudatusettepanekuga 1, millega muudetakse direktiivi pealkirja. Kuna viitamine kehtivas ühenduse õiguses kehtestatud keskkonnanalaste eesmärkide saavutamisele on hõlmatud direktiivi õigusliku alusega, võeti muudatusettepanekut 26 arvesse osaliselt. Ühine seisukoht ei ole viidud vastavusse muudatusettepanekuga 27, mis piiraks direktiivi kohaldamist üleujutuste konkreetsete põhjustega. Üleujutusrisi mõistes on samuti nimetatud tagajärjed inimeste tervisele ja majandustegevusele. Nõukogu lisab siiski mittetäieliku loetelu üleujutuste liikidest ja võimaluse mitte hõlmata kanalisatsioonisüsteemidest tingitud üleujutusi. Muudatusettepanekut 28 võeti arvesse osaliselt ja muudatusettepanekut 29 täielikult.

Muudatusettepanekut 30 muude pädevate asutuste kohta võeti täielikult arvesse. Lisaks lisati võimalus kasutada majandamisüksusi, mis erinevad vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõikele 1 määratutest.

3. Üleujutusrisi esialgne hindamine (II peatükk)

Muudatusettepanekud 32 ja 33 võeti täielikult arvesse. Artiklit 4 lihtsustati, et vähendada üleujutusrisi esialgse hindamisega seotud halduskoormust, ning sellest tulenevalt muudatusettepanekuid 34 ja 36 vastu ei võetud. Muudatusettepanek 36 mainitud üleujutuse eest kaitsva olemasoleva infrastruktuuri hindamine moodustab siiski mis tahes üleujutusrisi hindamise endastmõistetava osa. Samuti tehti vahet toimunud ja tulevaste üleujutuste vahel. Nõukogu tegi artikli 4 lõike 2 punktis d tulevaste üleujutuste arvessevõtmise liikmesriikidele vabatahtlikuks.

Nõukogu jättis välja esialgse ettepaneku artikli 5 lõike 1 punkti a, millele muudatusettepanek 38 osutab teksti lihtsustamise ja täiustamise eesmärgil. Muudatusettepanek 39 võeti vastu sisuliselt. Muudatusettepanekut 40 võeti arvesse artiklis 4.

4. Üleujutusohu kaardid ja üleujutusrisi kaardid (III peatükk)

Toetuste küsimus jääb kõnealuse direktiivi reguleerimisalast välja ja muudatusettepanekut 85 seetõttu vastu ei võetud. Muudatusettepanekud 42 ja 43 lükati tagasi, sest need on üleaarused. Muudatusettepanekud 44, 46 ja 48 on hõlmatud artikli 6 lõike 5 punktiga d, millega jäetakse liikmesriikide otsustada, millist muud teavet lisada üleujutusrisi kaartidele. Artikli 7 lõige 3 on samuti kooskõlas muudatusettepanekuga 48. Muudatusettepanek 45 on üleaarune, sest ühise seisukoha sõnastus on muutunud. Muudatusettepanek 47 lükati tagasi, sest ei ole võimalik teha vahet üleujutuste konkreetsete põhjuste vahel ja neid kaardistada; muudatusettepanek 49 võeti vastu osaliselt.

Muudatusettepanekud 50 ja 51 ei olnud vastuvõetavad, sest nendega lisati täiendusi riskihindamise ja kirjeldamise protsessile. Muudatusettepanekut 52 võeti arvesse artikli 6 lõike 5 punktis d.

5. Üleujutusrisi maandamise kavad (IV peatükk, lisa)

Muudatusettepanekute 35 ja 60 tulude ja kulude kaalutlusi puudutav osa võeti arvesse artikli 7 lõikes 3. Muudatusettepanekut 53 arvesse ei võetud, sest ei ole vaja teha selgesõnalist viidet teistele direktiividele, mida liikmesriigid peavad järgima. Artikli 7 lõige 3 on kooskõlas muudatusettepanekuga 54 vee kogunemisalade ja kulgemisteede osas. Muudatusettepanekut 56 võeti arvesse solidaarsuspõhimõttega seonduvas osas ning muudatusettepanek 57 võeti osaliselt vastu mittestruktuuriliste meetmete osas ja sellises ulatuses, et üleujutusrisi maandamise kavad ei sisalda meetmeid, mis võivad suurendada üleujutusriske üles- või allavoolu teistes riikides (artikli 7 lõige 4).

Muudatusettepanek 58 ei olnud vastuvõetav, sest nõukogu ei soovinud asetada rõhku üleujutuste läbivaatamisele. Muudatusettepanekut 59 võeti põhimõtteliselt arvesse lisas. Muudatusettepanekut 61 võeti solidaarsuse põhimõtte osas arvesse osaliselt ja põhimõtteliselt. Muudatusettepanekut 62 arvesse ei võetud, et hoida solidaarsuse põhimõtte piisavalt üldisena. Muudatusettepanekut 63 arvesse ei võetud, sest soovitatud koordineerimiskorraga ei nõustunud ning muudatusettepaneku teatud osad olid ebavajalikud.

Muudatusettepanekuid 64 ja 65 võeti osaliselt ja põhimõtteliselt arvesse seoses koordineerimistegevusega terve valgapiirkonna osas. Muudatusettepanek 66 võeti tervikuna arvesse, aga erineva sõnastusega, kasutades veepoliitika raamdirektiivi teksti. Eraldi hääletamised lükati tagasi, sest nõukogu soovib jätta koordineerimise vabatahtlikuks. Muudatusettepanek 68 võeti ühisesse seisukohta vastu põhimõtteliselt, lisades artikli 10 lõikesse 1 viite üldsuse osalemisele. Muudatusettepanek 69 lükati tagasi, sest üldsuse osalemine on artikliga 10 juba hõlmatud. Ühine seisukoht ei sisalda valmisoleku-meetmete üksikasju ning ei ole seetõttu muudatusettepanekutega 69 ja 70 vastavuses. Muudatusettepanek 72 lükati tagasi, sest see ei ole aruandlusnõuete kontekstis asjakohane.

Muudatusettepanek 74 lükati tagasi. Nõukogu arvab, et artikli 7 lõikes 3 on juba ette nähtud seos kõnealuse direktiivi ja veepoliitika raamdirektiivi vahel. Liikmesriikide ülesandeks on määratleda meetmed, millega vähendada üleujutuste võimalikke kahjulikke tagajärgi. Muudatusettepanek 75 lükati tagasi, sest terminid ei ole kooskõlas artikli 7 lõigete 2 ja 3. Muudatusettepanek 86 võeti vastu.

6. Üleminekumeetmed (VII peatükk)

Ühine seisukoht tugineb piirkondlikul tasandil juba tehtavale tööle, nimelt üleujutusohu ja üleujutusrisi kaartidele ning maandamise kavadele. Artiklis 13 võetakse osaliselt ja/või põhimõtteliselt arvesse muudatusettepanekuid 31, 37, 41, 55 ja 71.

7. Muud küsimused

- Ühise seisukoha preambulas võetakse osaliselt või põhimõtteliselt arvesse Euroopa Parlamendi muudatusettepanekuid 2, 12, 16, 17, 24 ja 25. Ühine seisukoht ei ole vastavuses muudatusettepanekuga 4, sest esialgse üleujutusrisi hindamise puhul võetakse arvesse varem toimunud üleujutusi ning üleujutusrisi maandamise tavapäraste strateegiate ebaõnnestumist. Muudatusettepanek 5 on kõnealuse direktiivi puhul kohatu, sest selles osutatakse koordineerimisele liikmesriikides ja asutuste siseselt. Muudatusettepanek 9 lükati tagasi, sest see on ebavajalik: sellega laiendatakse põhjendust 19 ja taasesitatakse nõukogu järelduste tekst. Muudatusettepanek 23 lükati samuti tagasi, sest see on põhjenduse 19 toimetuslik muudatus. Muudatusettepanek 13 lükati tagasi, sest selles ei kajastata artiklites sätestatud. Kuna riski esialgse hindamise mõistet lihtsustati, ei ole muudatusettepanekud 15 ja 18 vastuvõetavad. Muudatusettepanekud 19 ja 21 jäävad kõnealuse direktiivi reguleerimisalast välja. Kuna ühine seisukoht rajaneb subsidiaarsuse ja solidaarsuse põhimõtetel, võeti osaliselt arvesse muudatusettepanek 20. Muudatusettepanek 22 on põhjendusega 17 juba hõlmatud ja seetõttu lükati see tagasi.
- Viited kliimamuutustele (muudatusettepanekud 7, 9, 10 ja 38) on osaliselt põhjendustega 2 ja 5 ning artikli 4 lõike 2 punktiga d juba hõlmatud. Kohustus võtta arvesse kliimamuutusi hakkab kehtima alates aastast 2018, seega oli muudatusettepanek 73 vastuvõetamatu.

IV. JÄRELDUS

Nõukogu arvab, et tema ühises seisukohas võetakse suures osas arvesse Euroopa Parlamendi esimese lugemise arvamust. Ühine seisukoht kujutab endast tasakaalustatud ja realistlikku lahendust, mille eesmärgiks on vähendada üleujutuste tagajärgi Euroopa Liidus, tagades samas tiheda seose veepoliitika raamdirektiivi rakendamisega. Nõukogu ootab konstruktiivset arutelu Euroopa Parlamendiga, pidades silmas direktiivi peatset vastuvõtmist.
